

[Ο Αντρέας, γιος του κυρ Θανάση, του καφετζή του λιμανιού, είχε έναν καλό φίλο, τον Πετρή, κι ένα σκύλο, τον Κουρτ. Ο πατέρας τού Πετρή, ο καπετάν Μπούρας, είχε ένα καΐκι, τη «Φανερωμένη», και μια βάρκα, που την είχαν βαφτίσει τα παιδιά «Αργώ». Ναύτης του караβιού ήταν ο μπαρμπα-Λιάς. Μια μέρα ο Αντρέας, πριν να φύγει για μια εκδρομή, κατεβαίνει στο λιμάνι, όπου η «Φανερωμένη» ετοιμάζεται να ξεκινήσει.]

Όπως το πρόβλεπε για τον καιρό ο καπετάνιος, έτσι κι έγινε. Η θάλασσα, που ήτανε μπονάτσα ☆ απ' την ώρα που βράδιασε ☼ ...

Όπως το πρόβλεπε για τον καιρό ο καπετάνιος, έτσι κι έγινε. Η θάλασσα, που ήτανε μπονάτσα απ' την ώρα που βράδιασε δεν έδινε σε κανέναν την εντύπωση πως κάποια στιγμή μπορούσε να αγριέψει. Οι δύο άντρες αποχαιρέτησαν το Γιώργο, σήκωσαν την άγκυρα και έφυγαν στα ανοιχτά για να ψαρέψουν.

Σε ανύποπτο χρόνο, ενώ τα καλάθια του αλιευτικού είχαν σχεδόν γεμίσει με ψαρικά, κύματα άρχισαν να σηκώνονται, Θεόρατα κύματα. Μόλις το είδαν αυτό, ο Μπούρας και ο μπαρμπα-Λιάς, πανικοβλήθηκαν. Η «Φανερωμένη» δερνόταν κι από τις δυο μεριές με θαλάσσια μαστίγια. Οι καμπίνες είχαν μισοδιαλυθεί απ' την μεγάλη αυτή αναταραχή του σκάφους. Οι ναύτες, δύο όλοι κι όλοι, δεν ήξεραν τι να κάνουν. Έτοιμοι ήταν να πνιγούν. Έτσι σκέφτηκαν μια τρελή ιδέα που ίσως τους έσωζε τη ζωή. Έτρεξαν, λοιπόν, μέσα στα δωμάτια του πλοίου και έφεραν στο κατάστρωμα ότι ξύλινο είχαν. Καρέκλες, τραπεζάκια και ένα τεράστιο κοντάρι. Έτσι άρχισαν να προσπαθούν να ανάψουν φωτιά για να κάνουν σήμα. Βέβαια με τέτοιο κατακλυσμό ήταν ανώφελο. Ούτε μια σπίθα δεν θα γινόταν, αλλά ήταν καλύτερο από το να κάτσουν εκεί και να τους φάνε τα ψάρια.

Τότε θυμήθηκαν πως η «Φανερωμένη» είχε ασύρματο. Κάλεσαν γρήγορα τους διασώστες. Μέχρι να προλάβουν να αφήσουν το τηλέφωνο, από πάνω τους πετούσε ένα πορτοκαλί ελικόπτερο, το οποίο έριξε μια σκάλα, πήρε τον Μπούρα και τον μπαρμπα-Λιά και τους πήγε στη στεριά. Οι δυο θαλασσόλυκοι έχουν χαράξει στη μνήμη τους αυτό το περιστατικό και αν τους ρωτήσεις, στο διηγούνται λες και έγινε χθες.

☆ η μπονάτσα: καλοσύνη, γαλήνη.

☼ Στράτης Μυριβήλης (από το βιβλίο: Ανθολόγιο για τα παιδιά του Δημοτικού, μέρος δεύτερο, Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, 1975)